

การศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง

The Study Why not Send Homework as Scheduled in the Development of
Psychology Subject, 1st Business Computer Students in Suan Dusit University, Trang
Center.

วิภาพรรณ เจริญกุล^{1*}

Vipapan Charoenkul^{1*}

¹ อาจารย์, บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

¹ Instructor, Department of Business Administration In the computer business, Suan Dusit University.

*Corresponding author, E-mail: vipapan_o@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาชั้น
ปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลแบบสอบถามจาก
นักศึกษาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ในภาคเรียนที่ 2
จำนวน 20 คน และแบบสอบถามสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการ
หาค่าร้อยละ สรุปผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง ที่สำคัญมากที่สุด
จนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุดในการไม่ส่งการบ้าน คือ การบ้านมากเกินไป เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น
แบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้ ไม่ได้นำสมุดมา ไม่เข้าใจคำสั่ง ไม่น่าสนใจเบื่อหน่าย ไม่อยากทำ หนังสือหาย ลืม
ทำการบ้าน ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา นักศึกษาทำกิจกรรมกับผู้ปกครองข้างนอก เวลาน้อย ทำกิจกรรม
มหาวิทยาลัย และอาจารย์อธิบายเร็ว

คำสำคัญ: การไม่ส่งการบ้าน

Abstract

The study why not send homework as scheduled in the development of psychology subject, 1st
business computer students in Suan Dusit University, Trang Center. The researchers have collected
data from questionnaires, business computer students that enrolled for the development of
psychology in semester 2 with 20 students and query the reasons why not send
homework as scheduled, then analyzed data by finding the percentage. The finding of
research found that the reasons why not send homework as scheduled in the
development of psychology subject, 1st business computer students in Suan Dusit
University, Trang Center. The most important reasons until the minimum is too much
homework, other subjects scored test preparation, the practice is difficult to do, not
brought to book, does not understand the command, not interesting bore, don't want to

do the book, lost book, forgotten homework, no consultation participants, student activities with parents, less time, outside the university activity and teachers describe speed.

Keyword: not send homework

บทนำ

เป้าหมายพื้นฐานของการให้การบ้านนั้น เป็นเช่นเดียวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ พัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะของผู้เรียน อย่างไรก็ตามผู้ที่ต่อต้านการให้การบ้าน กลับมองว่า การบ้านนั้นเป็นแค่การยึดเหนี่ยวความรู้ให้ผู้เรียน โดยไม่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา เป็นงานหยาบๆ ที่ออกแบบมาเพื่อขโมยเวลามาจากนักศึกษาโดยไม่ก่อประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม

การบ้านอาจจะถูกออกแบบมาเพื่อเพิ่มเติมในสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนไปแล้วและเตรียมตัวให้นักศึกษาพร้อมต่อบทเรียนถัดไปที่ยากขึ้นและซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งเพิ่มเติมความรู้ให้นักศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ความรู้ต่อสถานการณ์ต่างๆ หรือการนำความรู้ในหลายๆแขนงในการแก้ปัญหาเพียงปัญหาเดียว การบ้านยังคงสร้างโอกาสให้ผู้ปกครองได้ติดตามดูแลการเรียนของลูกได้อีกด้วย ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสสอนนักศึกษาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รหัสนักศึกษา 54 ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนทั้งหมด 20 คนในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ในการสอนทุกสัปดาห์ ผู้วิจัยจะมีการสอนเนื้อหาซึ่งในแต่ละคาบที่สอนจะให้การบ้านประจำบททุกครั้ง/สัปดาห์ ซึ่งจากการสังเกตพบว่า มีนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ส่งการบ้านล่าช้าหรือไม่ส่งการบ้าน จำนวน 20 คน ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้มีผลการเรียนที่ไม่ดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง เพื่อที่จะนำผลการวิจัยดังกล่าวไปสู่การปรับแนวทางการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาส่งการบ้าน และมีวินัยในการส่งการบ้านตามกำหนด อีกทั้งเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาส่งการบ้านไม่ตรงตามกำหนด อีกทั้งส่งผลต่อการเรียนไม่ผ่าน เพราะเนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ทำความเข้าใจในบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ และไม่ได้ทำการบ้าน นอกเหนือจากตำราที่อาจารย์สั่ง ซึ่งถือเป็นการเพิ่มพูนทักษะพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของผู้เรียน เมื่อนักศึกษาไม่ได้ตั้งใจเรียนและทำการบ้านอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาและเลิกที่จะทำการบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสาเหตุที่นักศึกษาไม่ส่งการบ้านตรงตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ความหมายของการบ้าน

กู๊ด (Good , 1973 p. 224) กล่าวว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนกลับไปทำที่บ้านเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว และเป็นฝึกทักษะ การใช้กฎ หรือสูตรต่างๆที่เรียนไปแล้ว

ไพโรจน์ โตะเทศ (2529, น. 9 - 12) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้านเป็นงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนไปทำที่บ้านเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วจากโรงเรียน อีกประหนึ่งเป็น

การให้งานที่มุ่งวางพื้นฐานในการเรียนต่อไป เพื่อความเข้าใจตรงกันหรือความง่ายต่อการสอนในเนื้อหาวิชาต่อไป

จินตนา ไบกาซูยี (2531, น. 40) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง สิ่งจำเป็นที่เด็กทุกชั้นจะต้องปฏิบัติ ทำให้เด็กรู้จักวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง แบ่งเวลาเป็นและรู้จักเรียนด้วยตนเอง

จันทนา คุณกิตติ (2532, น. 14) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียนปกติตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้คิดค้นคว้า ทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว เพื่อฝึกทักษะหรือเตรียมสู่บทเรียนใหม่ตลอดจนเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ยอว์นี (Yvonne, 1984) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง งานที่มอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียน

บัทเลอร์ (Butler, 1987) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง การให้นักเรียนใช้เวลาออกชั้นเรียนในการทำกิจกรรมจากแบบฝึกหัด เป็นการเสริมแรงหรือประยุกต์ทักษะหรือความรู้ใหม่และเรียนรู้ทักษะขั้นพื้นฐานด้วยตนเองอย่างอิสระ

กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น. 2) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียนตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน หรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนคิดขึ้นเองโดยความเห็นชอบของครู

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การบ้าน หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนได้ทำนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นการฝึกทักษะ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน

วัตถุประสงค์ของการบ้าน

สแตรง (Strang, 1960 อ้างถึงใน สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์, 2533, น. 9) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการมอบหมายการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายาม ความคิดริเริ่ม ความเป็นอิสระ มีโอกาสใช้ความคิดของตนเอง

2. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างจากการเรียนในโรงเรียนให้เป็นประโยชน์

3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียนโดยทำกิจกรรม

4. สนับสนุนการเรียนรู้โดยมีการเตรียมตัวฝึกปฏิบัติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น. 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

2. เพื่อให้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

3. เพื่อให้รู้จักตนเองเกี่ยวกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจและข้อบกพร่องในการเรียน

วิชานั้น ๆ

4. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้กล้าตัดสินใจ

5. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

6. เพื่อให้มีวินัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

7. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือสังคมและทำงานเป็นหมู่คณะได้
8. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองสามารถสนับสนุน และช่วยเหลือในข้อบกพร่องต่างๆ ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนได้

บัทเลอร์ (Butler, 1987) ได้ให้วัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

1. การบ้านควรจะเป็นการเสริมทักษะที่ถูกแนะนำในห้องเรียน
2. เพื่อบรรลุผลในความเชี่ยวชาญต่อบทเรียนพื้นฐาน เช่น กฎทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น
3. สนับสนุนให้เลือกหัวข้อที่จะศึกษาได้อย่างอิสระ
4. ให้ออกาสในการทำกิจกรรมที่มีคุณค่าอย่างอิสระ
5. สนับสนุนให้ใช้เวลาอย่างฉลาดและเป็นระเบียบ

ประเภทของการบ้าน

สำอาง สีหาพงษ์ (2531, น. 43 - 47) แบ่งการบ้านออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ภาคความรู้ คือ การบ้านที่เป็นเรื่องทักษะ ความรู้ ความคิด เช่น การศึกษาค้นคว้าทำรายงาน การหาข่าว ทำแบบฝึกหัด การตอบคำถาม การเติมคำ การอ่านหนังสือเพิ่มเติม
2. ภาคปฏิบัติ คือ การบ้านที่ทำด้วยมือเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญ และประสบการณ์ เช่น การทำกระบวยตักน้ำ การจัดนิทรรศการ การตอนกิ่งไม้ การทดลองต่างๆ เป็นต้น
3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมและการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น. 4) ได้แบ่งประเภทของการบ้านไว้ดังนี้

1. ประเภทเสริมความรู้ เช่น การศึกษาค้นคว้า การศึกษานอกสถานที่ การทำรายงาน และการทำแบบฝึกหัด เป็นต้น
2. ประเภทเสริมการปฏิบัติ เช่น การทำชิ้นงาน การฝึกงาน การจัดนิทรรศการ และการจัดป้ายนิเทศ เป็นต้น
3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนและการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

ซัลลิแวน และซีควิรา (Sullivan and sequeira) ได้เสนอรูปแบบการบ้านไว้ 4 ประเภทดังนี้

1. ประเภทแบบฝึกหัด (Practice) เป็นการทำให้ซ้ำและเป็นการฝึกฝน ซึ่งจะเป็นการเสริมแรงให้กับการเรียนรู้ต่อเนื้อหาวิชาตลอดจนเป็นการเพิ่มความเร็วและความเชี่ยวชาญของทักษะเฉพาะด้าน
2. ประเภทเตรียมความพร้อม (Preparation) มีผลการเรียนรู้ของการทำงานและกระตุ้นให้นักเรียนรวบรวมข้อมูลของบทเรียน ซึ่งเขาจำเป็นต้องเตรียมพร้อมในชั้นเรียนต่อไป
3. ประเภทเสริมบทเรียน (Extension) อนุญาตให้นักเรียนได้ขยายความรู้ที่มีต่อเนื้อหาหรือประยุกต์ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานใหม่
4. งานประดิษฐ์ (Creative) อนุญาตให้นักเรียนรวมกลุ่มเพื่อสร้างความคิดดั้งเดิมหรือคิดงานใหม่

ลักษณะของการบ้าน

การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และทัศนคติของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูในการจัดการบ้านที่ดีให้แก่ นักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น. 5 – 6) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่ดีของการบ้านไว้ดังนี้

1. ตรงตามหลักการ จุดหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. สัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา และแผนการเรียนการสอน
3. ชัดเจน ไม่มากและยากเกินไป สอดคล้องกับสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักเรียน
4. ยั่วยุและท้าทายความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน
5. ส่งเสริมและพัฒนาการ ด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักเรียน
6. ใช้เวลาพอเหมาะกับความยากและความสามารถของนักเรียน

หลักการสำคัญในการมอบหมายการบ้าน

ฟิลิป และแดเนียล (Philip and Daniel, 1972 pp. 55-57) ได้เสนอหลักการมอบหมายการบ้านไว้ดังนี้

1. ควรให้การบ้านเป็นประจำ ไม่ใช่ให้บางครั้งบางคราว และควรกำหนดส่งตามเวลา
2. ควรให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของครู นักเรียนเก่งควรให้การบ้านประเภทศึกษาศาสนาบูรณกรรม แล้วนำมาสนทนาในห้องเรียน นักเรียนอ่อนควรให้การบ้านที่เป็นการฝึกฝนและเพิ่มพูนเนื้อหาความรู้ในบทเรียน
3. ควรให้การบ้านที่ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน
4. ไม่ควรเป็นงานซับซ้อนหรือเป็นงานที่ครูยึดเยียดให้นักเรียน เพราะอาจจะทำในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ ซึ่งมีผลเสียอย่างมากสำหรับนักเรียนที่อ่อน

อ้อม ประนอม (2529 อ้างถึงใน สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์, 2533 น. 13) ได้เสนอหลักการในการมอบหมายการบ้านดังนี้

1. ครูให้การบ้านเมื่อนักเรียนเข้าใจบทเรียนดีแล้ว
2. แบบฝึกหัดที่ให้การบ้านนั้น ควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและเหมาะสมกับเวลาที่ทำ
3. การบ้านต้องให้สม่ำเสมอและติดตามอย่างใกล้ชิด
4. ครูควรมีสมุดบันทึกการบ้านเป็นการเตรียมบทเรียนที่จะให้การบ้านที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

หลักในการให้การบ้านได้ประมวผลจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่มีความสอดคล้องกัน กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น. 6) สรุปได้ดังนี้

1. ต้องจัดให้สัมพันธ์สอดคล้องกับรายวิชา กลุ่มวิชา และแผนการเรียนการสอน
2. ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
3. ต้องจัดให้สอดคล้องกับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน มีความยากง่ายและปริมาณพอเหมาะกับความสามารถและเวลาของนักเรียน
4. ต้องไม่เพิ่มภาระให้ผู้ปกครองมากเกินไป

5. ต้องเป็นการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับบ้าน
6. ต้องสอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิตของนักเรียนและชุมชน
7. ควรสอนความสามารถเบื้องต้นที่เด็กจำเป็นต้องใช้ในการทำการบ้าน เพราะเมื่อนักเรียนทำการบ้านถูกจะก่อให้เกิดความชื่นชมตนเอง ครูจึงควรให้การบ้านที่ช่วยให้กำลังใจแก่นักเรียนมากกว่าเป็นการกระตุ้นให้เกิดความล้มเหลวในการเรียน
8. ควรให้อย่างสม่ำเสมอ ให้แต่น้อยๆ และบ่อยๆอย่างต่อเนื่อง การทำทุกครั้งให้ได้ก็ประสบความสำเร็จเสมอ คือ ทำแล้วได้เครื่องหมายถูกมากกว่าผิด เพราะถือว่าการฝึกฝนในปริมาณที่พอดีกับเวลาก่อให้เกิดผลดี การฝึกมากเกินไปจะให้ผลเสียมากกว่า เพราะจะทำให้เด็กเบื่อหน่าย หลีกเลียงหรือทำแบบขอไปที
9. ให้การบ้านหลายๆ แบบ เพราะคนเราชอบความแปลกใหม่ จึงไม่ควรให้การบ้านลักษณะเดียวกันตลอดปี
10. เมื่อให้การบ้านแล้วครูต้องกำหนดวันส่ง พร้อมทั้งจะต้องตรวจการบ้านและติดตามผลอย่างใกล้ชิดว่านักเรียนยังบกพร่องในเรื่องใด ตรงไหนควรช่วยเหลือเป็นรายบุคคลหรือช่วยเป็นกลุ่ม

ประโยชน์ของการบ้าน

การบ้านมีประโยชน์หลายประการดังนี้คือ (กระทรวงศึกษาธิการ , 2539, น. 9)

1. ต่อนักเรียน

- 1.1. ได้พัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
- 1.2. ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เด็กเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ปลูกนิสัยให้รักเด็กและพยายามค้นคว้าหาความรู้ และความก้าวหน้ามาสู่ตนเอง
- 1.3. ได้สำรวจและพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจ
- 1.4. ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยที่ดีให้กับนักเรียน
- 1.5. ปลูกฝังความมีระเบียบ ความรับผิดชอบและความเสียสละ รู้จักแบ่งเวลาเพื่อพัฒนาตนเอง รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร ลำดับกิจกรรมก่อนหลัง วางแผนงานเป็นไปในแต่ละวัน

2. ต่อผู้ปกครอง

- 2.1. ลดความวิตกกังวลในเรื่องความประพฤติของบุตรหลาน
- 2.2. ทราบพัฒนาการและข้อบกพร่องทางการเรียนของบุตรหลาน
- 2.3. เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครอง ครู และนักเรียน

3. ต่อครูผู้สอน

- 3.1. ช่วยเสริมให้แผนการสอนของครูเป็นระบบและครบถ้วน
- 3.2. เป็นเครื่องมือช่วยจำแนกความแตกต่างของนักเรียนเพื่อกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน
- 3.3. ทราบผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

ข้อควรคำนึงในการมอบหมายการบ้าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น. 13) ได้กล่าวว่า ในการมอบหมายการบ้าน อาจประสบปัญหาต่างๆ เช่น ขาดการประสานงานระหว่างครู การบ้านยาก มากหรือน้อยเกินไป นักเรียนเกิดความวิตก

กังวล เพื่อหน่วยการเรียนรู้และนักเรียน ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน และขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าว ในการมอบหมายการบ้าน โรงเรียนและครูควรคำนึงถึงแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน
2. ควรกำหนดปริมาณ ความยากง่ายให้พอเหมาะกับสภาพและพื้นฐานของนักเรียนโดยไม่จำเป็นต้องให้เท่ากันทุกคนและต้องชัดเจน
3. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาการสอนไม่จบหลักสูตร
4. ควรอำนวยความสะดวกและเตรียมการล่วงหน้าสำหรับการบ้านที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์
5. ควรจูงใจให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการบ้าน
6. ควรสร้างเสริมการบ้านให้มีลักษณะย่อย และทำท้ายความถนัด ความสามารถและความสนใจของนักเรียน
7. ควรมอบหมายการบ้านหลายรูปแบบและไม่ซ้ำซาก
8. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำการบ้าน
9. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการลงโทษนักเรียน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2532, น. 113) กล่าวว่า การให้แบบฝึกหัดของการให้ทำการบ้านเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ผลงานจากการทำแบบฝึกหัดจะบอกให้ครูทราบว่านักเรียนเข้าใจบทเรียนที่เรียนไปหรือไม่ ถ้านักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านไม่ค่อยได้ ก็แสดงให้เห็นว่า ครูต้องสอนซ่อมเสริมหรืออาจจะต้องทบทวนบทเรียนใหม่

ข้อเสนอแนะในการให้ทำแบบฝึกหัดหรือการให้ทำการบ้าน

1. ควรจะให้ทันทีหลังจากสอนจบบทเรียน
2. ควรให้ในปริมาณพอสมควรและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
3. ครูควรจะมีมือกับผู้ปกครองในการเอาใจใส่ดูแลการทำการบ้านของนักเรียน
4. การให้การบ้านหรือแบบฝึกหัดแต่ละครั้งครูต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ให้นักเรียนเข้าใจจุดหมายและประโยชน์ของการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน
6. การให้การบ้านของครูไม่ควรเน้นที่งานหนังสืออย่างเดียว ครูควรให้การบ้านที่นักเรียนจะลงปฏิบัติด้วยตนเองด้วย เช่น ให้ตัดเล็บให้สั้นทุกวันศุกร์ ปลุกต้นไม้กระถางให้ใส่ปุ๋ยต้นไม้ 7 วันต่อครั้ง

คูเปอร์ (Cooper) ได้ศึกษาถึงข้อควรคำนึงในการให้การบ้านดังนี้

1. ไม่ควรให้การบ้านเป็นการลงโทษ
2. หลีกเลี่ยงการบ้านที่เป็นงานซึ่งเด็กสามารถทำได้ที่อยู่แล้ว
3. การให้การบ้านควรมีปริมาณไม่มาก ไม่ยากเกินไปและควรเป็นการบ้านที่น่าสนใจ ซึ่งเด็กสามารถจะทำได้ด้วยตนเอง
4. ควรจะให้การบ้านที่เหมาะสมกับระดับการศึกษาของเด็ก

วิธีดำเนินการวิจัย (Methods)

การศึกษาเรื่อง การศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย นักศึกษาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ในภาคเรียนที่ 2 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง ที่ไม่ส่งการบ้านตรงตาม กำหนด จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนด ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 สาเหตุของผู้ตอบที่มีต่อการไม่ส่งการบ้านตรงตามกำหนด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้และทำการบันทึกคะแนนเพื่อวัดระดับคะแนนที่เป็นสาเหตุของ การไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน

2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้
กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 20 คน

1.2. วิเคราะห์สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักศึกษา โดยการหาค่า

ร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X = คะแนนที่ได้

N = จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ลงทะเบียนเรียนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	5	25.00
หญิง	15	75.00
รวม	20	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละและลำดับที่สาเหตุที่นักศึกษาส่งการบ้านไม่ตรงตามกำหนด

สาเหตุ	ลำดับที่	ร้อยละ
1. การบ้านมากเกินไป (19 คน)	1	95.00
2. นักศึกษาเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น (17 คน)	2	85.00
3. แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ (16 คน)	3	80.00
4. นักศึกษาไม่ได้นำสมุดมา (14 คน)	4	70.00
5. นักศึกษาไม่เข้าใจคำสั่ง (13 คน)	5	65.00
6. การบ้านไม่น่าสนใจ (11 คน)	6	55.00
7. นักศึกษารู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากทำ (9 คน)	7	45.00
8. นักศึกษาทำหนังสือหาย (8 คน)	8	40.00
9. นักศึกษาลืมทำการบ้าน (7 คน)	9	35.00
10. นักศึกษาไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา (6 คน)	10	30.00
11. นักศึกษาทำกิจกรรมกับผู้ปกครองข้างนอก (5 คน)	11	25.00
12. นักศึกษาช่วยเหลืองานผู้ปกครอง (4 คน)	12	20.00
13. เวลาในการทำการบ้านน้อย (3 คน)	13	15.00
14. นักศึกษาทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย (2 คน)	14	10.00
15. อาจารย์อธิบายเร็ว (1 คน)	15	5.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาในเรื่องสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักศึกษาคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ตามลำดับ 1 – 15 ดังต่อไปนี้ การบ้านมากเกินไป เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ไม่ได้นำสมุดมา ไม่เข้าใจคำสั่ง ไม่น่าสนใจ เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ หนังสือหาย ลืมทำการบ้าน ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา นักศึกษาทำกิจกรรมกับผู้ปกครองข้างนอก ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง เวล่าน้อย ทำกิจกรรมมหาวิทยาลัย และอาจารย์อธิบายเร็ว

สรุปและอภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า การศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 20 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00 รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ นักศึกษาเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 นักศึกษาไม่ได้นำสมุดมา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และนักศึกษาไม่เข้าใจคำสั่ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า แบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง ได้ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่สำคัญมากที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุดในการไม่ส่งการบ้าน คือ การบ้านมากเกินไป เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ไม่ได้นำสมุดมา ไม่เข้าใจคำสั่ง ไม่อ่านใจ เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ หนังสือหาย ลืมทำการบ้าน ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา นักศึกษาทำกิจกรรมกับผู้ปกครองข้างนอก ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง เวลาร่น้อย ทำกิจกรรมมหาวิทยาลัย และอาจารย์อธิบายเร็ว ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าวส่งผลทำให้นักศึกษาส่งการบ้านไม่ตรงตามกำหนด อีกทั้งจะส่งผลต่อการเรียนไม่ผ่าน เพราะเนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ทำความเข้าใจในบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ และไม่ได้ทำการบ้านนอกเหนือจากตำราที่อาจารย์สั่ง ซึ่งถือเป็นการเพิ่มพูนทักษะพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาไม่ได้ตั้งใจเรียนและทำการบ้านอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาและเลิกที่จะทำการบ้านต่อไป

ซึ่งจากสาเหตุเหล่านี้สามารถมองได้หลายมุม โดยเมื่อไปพิจารณาประเด็นสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด คือ เรื่องของการบ้านมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุราณี เมธียา (2553) ที่พบว่า การไม่ส่งการบ้านและงานของนักศึกษามาจากการให้งานมากเกินไปเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนควรคำนึงถึงปัญหาหรือสาเหตุสำคัญต่างๆ เหล่านี้ เพื่อปรับกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอนของผู้สอน โดยการให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด การให้งานหรือการบ้าน และปรับพฤติกรรมของนักศึกษาที่ช่วยทำให้นักศึกษามีสมาธิและตั้งใจเรียนให้มากขึ้นด้วย อันจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถส่งงานหรือการบ้านได้มากขึ้น ส่วนในประเด็นเรื่องนักศึกษาเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น อาจเกิดจากนิสัยของนักศึกษาเองที่ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ ขาดความกระตือรือร้น หรือที่เรียกว่าขาดความพึงพอใจในการทำงานของตน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545, น. 143) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานนั้นต้องมาจากความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบของตนเอง ในประเด็นต่อมา แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ประเด็นนี้อาจเกิดจากการที่นักศึกษาไม่เข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอน หรืออาจเป็นเพราะกระบวนการถ่ายทอดของผู้สอนก็เป็นได้ในประเด็นนี้

ในประเด็นต่อมาการไม่ส่งการบ้าน เพราะนักศึกษาไม่ได้นำสมุดมา นักศึกษาไม่เข้าใจคำสั่ง การบ้านไม่อ่านใจ ความเบื่อหน่าย สิ่งเหล่านี้ อาจเกิดจากการขาดแรงจูงใจในการเรียน ก็ว่าได้เพราะกระบวนการเรียนการสอนอาจเกิดจากความไม่สนุก ไม่เข้าใจ จึงขาดแรงจูงใจในการทำงาน สอดคล้องกับ โลเวลล์ (Lovell, 1980 pp. 109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า "เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ" สอดคล้อง

กับ ไมเคิล คอมแจน (Domjan 1996 pp. 199) อธิบายว่า การจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรม การกระทำกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลจูงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

- อยากได้การบ้านที่น้อยลง
- อยากได้การบ้านแบบพอดีๆ ไม่น้อยไม่มากเกินไป
- อยากให้การบ้านพอสมควรกับเวลา
- อยากเรียนอย่างเดียวไม่มีการบ้าน
- การบ้านไม่ยากเกินไป
- ควรให้เวลาในการทำการบ้านและลดการบ้านลง

ข้อเสนอแนะจากผลงานวิจัยนี้

ผู้วิจัยจะนำผลจากงานวิจัยในครั้งนี้ ไปสู่การปรับแนวทางการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาส่งการบ้านและมีวินัยในการส่งการบ้านตามกำหนด อีกทั้งเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป เช่น เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เป็นผู้สอน ผู้นำ หรือผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ไม่รู้สึกที่กำลังถูกบังคับจากผู้สอน อีกทั้งเป็นการสร้างความรับผิดชอบต่อนักศึกษาที่ได้รับมอบหมาย หรือในขณะเดียวกันผู้สอน สอนแต่ละครั้งจะมีการนัดสอบทุกครั้งหลังเรียนเนื้อหาเสร็จแต่ละสัปดาห์เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความตั้งใจเรียน อีกทั้งผู้สอนมีการมอบหมายการบ้านในคาบและนัดส่งหลังเลิกเรียนเสร็จในแต่ละสัปดาห์ (ซึ่งจะไม่มีภาระให้ส่งงานหรือสอบย้อนหลัง ถ้าไม่ได้ส่งหรือสอบตามระยะเวลาที่กำหนดก็จะไม่มีคะแนนนั้นให้) ซึ่งทั้ง 2 อย่าง การสอบและการให้การบ้านจะมีการโชว์ผลคะแนนให้นักศึกษาทราบในทุกๆ ครั้งแต่ละสัปดาห์ ซึ่งทั้งนี้ นักศึกษาทั้งหมดจะสามารถเห็นคะแนนของนักศึกษาคนอื่นๆ ด้วย ซึ่งนักศึกษาคนใดได้คะแนนน้อยก็เกิดความมูมามะพยายามในการตั้งใจเรียน เพื่อให้มีคะแนนที่ดีกว่าเดิม สำหรับผลโชว์คะแนนในสัปดาห์ต่อไปต่อนักศึกษาคนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักศึกษาในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งการบ้านของนักศึกษาต่อไป

คำขอบคุณ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ ด้วยความร่วมมือจากนักศึกษาวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตนเอง จำนวน 20 คน ที่ได้ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์และประเมินสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดด้วยความเป็นจริง ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และจัดทำรายงานวิจัยฉบับนี้ได้

เอกสารอ้างอิง

พรณี ชุติวฒนาธาดา. (2544). พฤติกรรมการไม่ส่งงานตามกำหนดของนักเรียนชั้น ม.5/5 ประจำภาคเรียนที่ 1/2544 จำนวน 6 คน. ค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2550, จาก <http://www.wt.ac.th/~pannees/rsrch1.html>

- ละเอียด ลามเวที. (2547). *การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานวิชาภาษาไทยของเด็กชายอานันท์ สิทธิโชค โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546.*
- นราศักดิ์ ชุนทอง. (2553). *การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นปวช. 2 แผนกช่างยนต์ ปีการศึกษา 2553.*
- Butler. (1987). *Homework*. Retrieved February 5, 1998, from <http://www.bigchalk.com>
- Butler. (1987). *Homework*. Retrieved February 5, 2002, from <http://www.bigchalk.com>
- Cooper. (1999). *Homework: Time To Turn It In?*. Retrieved March 21, 2002, from <http://www.bigchalk.com>
- Elliot, John. (1991). *Action Research for Education Change*. Philadelphia: Open University Press.
- Sullivan and Sequeira. 1996. *Homework tips for Teacher*. Retrieved February 5, 2002, from <http://www.Bigchalk.com>
- Yvonne. (1984). *Developing Homework Policies*. Retrieved November 20, 2001, from <http://www.Eg.gov./databases/ERIC Digests/ed256473.html>
- Zuber-Skerrit, O. (ed.) (1992b). *Action Research in Higher Education : Example and Reflection*. : Kogan Page, London.